

“La Universitat de València, els seus òrgans de govern, i els col·lectius que la conformen, alumnat, personal d'administració i serveis, personal investigador en formació i personal docent i investigador, sempre s'han mostrat a favor de qualsevol procés de debat i de negociació que conduísca a una millora del sistema universitari i es manifesten en la ferma voluntat de seguir fent-ho. Una vegada més, no ha estat aquest el procés seguit pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport per a abordar una modificació que afecta seriosament tot el sistema universitari estatal. Ni la Conferència de Rectors de la Universitats Espanyoles (CRUE), ni el Consell d'Estat, ni els sindicats de treballadors universitaris, ni els d'estudiants, que han participat molt activament en aquest procés i han manifestat clarament la seua opinió contrària, han estat tinguts en compte.

La duració i estructura dels ensenyaments universitaris està regulada pel RD 1393/2007, de 29 d'octubre, i el RD 99/2011, de 28 de gener, que es van aprovar com a conseqüència de la incorporació de l'estat espanyol a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES).

En aquest procés d'adaptació es va produir un ampli debat entre totes les parts afectades, que va conduir a un acord majoritari d'optar, finalment, per titulacions de grau de quatre anys (240 ECTS) i de màster majoritàriament d'un any (60 ECTS), si bé el col·lectiu d'estudiants sempre va mantenir posicions molt crítiques en considerar que aquesta adaptació representava un pas cap a la mercantilització del sistema i no venia suficientment acompanyada d'un adequat sistema de beques.

En la Universitat de València les primeres titulacions de grau van començar a implantar-se durant els cursos 2009/10 i 2010/11, per la qual cosa en la majoria d'elles només s'ha graduat una promoció. En aquests moments s'està procedint a l'acreditació dels primers màsters oficials i encara no s'ha iniciat l'acreditació de cap titulació de grau. No s'ha realitzat, per tant, una avaluació completa i detallada del sistema, la qual cosa fa impossible extraure conclusions sobre els resultats de l'aplicació d'aquesta estructura d'ensenyaments.

D'altra banda, als darrers anys la política educativa del Ministeri ha derivat clarament en un augment de les taxes universitàries, especialment les de titulacions de màster, i en un augment de la dedicació del professorat, aspectes regulats en el RD 14/2012.

Aquestes mesures, àmpliament contestades, van representar un atac frontal contra el principi d'igualtat d'oportunitats i va allunyar a milers d'estudiants de les aules universitàries. Posteriorment, els criteris per a obtenir beques es van endurir, fet que va agreujar encara més la situació de les famílies més desfavorides.

És imprescindible, doncs, fer una avaluació de la implementació del sistema actual abans d'escometre qualsevol nova reforma sobre l'ordenació del mateix. Si bé el nou Reial Decret es presenta com una mesura destinada a flexibilitzar el sistema i de compliment voluntari per part de cada una de les universitats en l'exercici de la seua autonomia, aquesta flexibilització i aquesta voluntarietat no són reals en la pràctica, el moment és totalment inoportú, i aquets canvis poden tenir conseqüències molt perniciosos per al sistema universitari. Així doncs, la Universitat de València, en l'àmbit de la seua responsabilitat per donar una adequada formació

als seus estudiants, es mostra desfavorable a les propostes abordades en aquest Reial Decret pels motius següents:

1) La falta de coherència en la duració d'un mateix títol en diferents universitats de l'Estat espanyol suposarà un desequilibri molt important en el sistema. Es fa totalment necessari, doncs, el debat i l'acord majoritari per a establir quins graus podrien passar a tenir menys de 240 ECTS i en quins terminis i condicions.

2) La qualitat dels ensenyaments de grau es pot veure amenaçada, perquè no és cert que els objectius, les competències, i la qualificació a assumir pels estudiants per a inserir-se en l'entorn professional es puguin aconseguir de la mateixa manera en tres que en quatre anys. En aquest sentit, els ocupadors i els col·legis oficials, si és el cas, no podran donar la mateixa validesa a un títol de tres anys que a un de quatre.

3) El sistema 3+2 no suposa en cap cas un estalvi per a les famílies, ja que la formació dels graus es veurà devaluada respecte a l'actual, la realització d'un màster es farà més necessària, i els preus de cada curs de màster dupliquen i fins i tot tripliquen els de grau. Només assimilant els preus dels màsters oficials als de grau i habilitant una generalitzada política de beques es podria reduir el negatiu impacte econòmic de la mesura i es garantiria l'accés a la formació universitària dels estudiants amb menor poder adquisitiu.

4) Aquesta nova estructura de grau i màster no tindrà només repercussió sobre la qualitat docent, sinó també sobre el finançament de les universitats i obrirà les portes a nous retalls de professorat.

Per tots els motius exposats, la Universitat de València vol manifestar el seu desacord amb el substancial de les mesures que proposa aquest Reial Decret i amb la forma en què s'ha tramitat. És evident que en l'actualitat no es donen les condicions necessàries per al seu desenvolupament, per la qual cosa demanem ara la derogació d'aquest Reial Decret i tornem a manifestar la nostra disposició per a treballar en qualsevol canvi que pugui millorar el sistema universitari espanyol.